

Eksempel fra den sidste Sommers Kampagne, der vil vise, hvor tvetydig han kan være, naar der er Tale om Militærprogram. Jeg har haft, havde jeg nær sagt, den Fornøjelse at være sammen med det ærede Medlem paa adskillige af Sommerens Møder og har flere Gange rettet det Spørgsmaal til ham, om han vilde gaa med til Fæstningen, eller om han ikke vilde gaa med til den, og naar han saa havde givet et meget tvetydigt Svar, plejede jeg at spørge Forsamlingen: Blev De saa paa det rene med, hvor det ærede Medlem staar i saa Henseende? I Almindelighed fik jeg saa fra Forsamlingen det Svar: Nej, det blev man ikke paa det rene med. Men en Gang — det var paa et Møde i Odder, hvor der var et Tusind Mennesker til Stede — var der to Mænd, der overraskede mig med at sige: Ja, de havde forstaaet, hvor det ærede Medlem stod med Hensyn til Fæstningen. To Mennesker af en Forsamling paa tusind var jo ikke meget, men dog noget. Men da jeg saa spurgte, hvordan de havde opfattet ham — jeg tog dem en ad Gangen —, sagde den ene, at han havde forstaaet ham saadan, som om han vilde beholde Fæstningen, medens den anden havde forstaaet ham, som om han vilde have den revet ned. Se, den Forklaring, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har givet med Hensyn til sin Stilling til Fæstningen, maa, saavidt som den i det hele taget har været forstaaelig — og af tusind Mennesker var der kun to, som forstod den — have været meget tvetydig, naar de to havde opfattet den aldeles modsat.

Det er derfor, jeg siger, at den højtærede Krigsminister er ikke alene om Tvetydigheden, der er flere, det gælder. Men det vil jeg overføre paa det Spørgsmaal, som jeg omtalte, Spørgsmaalet om Premierløjtnantslønningerne, og det Svar, som den højtærede Krigsminister gav det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Han svarede ham noget om, at han lige saavel nu som altid før havde i Sinde at forbedre Statsfunktionærernes Løn, hvor den maatte være for lav. Statsfunktionærernes Løn! Ja, det var det Udtryk, den højtærede Krigsminister fandt det passende at bruge, naar der var Spørgsmaal om Officerernes Lønninger. Jeg ved nu for Resten ikke, om de Herrer Officerer ville være saa begejstrede for at blive kaldte Statsfunktionærer, saaledes at de blive satte i Klasse med Jernbanefunktionærer og lignende, jeg tror, at de nok ville være en Klasse for sig selv, jeg

tror ikke, deres specielle Minister har gjort dem en Tjeneste ved at kalde dem saaledes. Men derimod kan jeg godt forstaa, at den højtærede Krigsminister har haft en anden Hensigt, naar han sagde „Statsfunktionærer“ i Stedet for „Premierløjtnanter“, han har følt sig overbevist om, at naar der var Tale om Lønninger til Statsfunktionærer, var det noget, der var nemmere at faa igennem dette Ting og faa vedtaget i Rigsdagen, end naar der er Tale om Lønninger til Premierløjtnanter. Jeg kan ikke indse, at den højtærede Krigsminister kunde have nogen anden Grund til at oversætte det Ord Premierløjtnanter ved Statsfunktionærer.

Forholdet er da ogsaa, som vi allesammen vide, det, at der indenfor den højtærede Ministers eget Parti findes meget forskellige Anskuelse om disse Lønninger, om, hvorvidt man skal vedtage dem eller ikke. Der findes ogsaa forskellige Anskuelse om, hvorvidt man mener, man har bundet sig til at vedtage dem eller ikke. Det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) har jo nu efter forfærdelig mange Omsvøb ladet os vide, at naar han stemmer for disse Premierløjtnantslønninger, gør han det ikke, fordi han har nogen Pligt dertil, han gør det tværtimod, fordi det hos ham er en dybtfølt Hjertens Trang at give Officererne noget højere Lønninger. Derimod det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), den Dag han stemmer derfor, gør han det sandelig ikke af Fornøjelse, saa gør han det, fordi han mener, det er hans, om jeg saa maa sige, forbandede Pligt, han gør det aldeles ikke med Glæde. Den Sindstilstand, han vil være i den Dag, er nærmest den, man i daglig Sprogbrug kalder mellemfornøjet, og det er vist ogsaa akkurat den samme Tilstand, hans Vælgere ville være i, den Dag de faa at vide, at han har stemt for den Historie. Derfor tror jeg godt, det kan volde ret mange Vanskeligheder for den højtærede Krigsminister at gennemføre den Sag, og derfor kan jeg godt forstaa, at han foretrækker at sige, at det er Lønninger til de lavest lønnede Statsfunktionærer, han ønsker at gennemføre, og ikke vil tale om, at det er specielt Premierløjtnantslønninger.

Men medens jeg er ved dette, har jeg et Spørgsmaal at rette til den højtærede Krigsminister. Dette Spørgsmaal er ganske vist rettet til ham før, men han har ikke svaret derpaa. Jeg er nu ogsaa nysgerrig, og jeg ønsker gerne at faa et Svar. Den højtærede Krigsminister er jo ikke til